

HIZKI TTIPIEN HARMONIA

Askotan
izkiriaturen uzten ez didazun
gauza asko
izkiriatu nahiko nuke,
baina ene hizkiei
negarra darie,
itzalaren mugako hegaldian
egiteke utzi zuten
hargatik.
Hizkiek Jainkosen antza
dute
askotan,
beraien bakardadean
zein duna gorrizko
gorpua izaten den,
ez dira existitzen,
ez dira ezer, inoren arpegio
lasaiean errautsa jaurtitzen
duten arren,
izotzez estalirik dituzte
beraien eskuak,
zeintzu laiotzaren mугan
loturik,
kaioen ipurdia
olatu mendekatiek
astintzen dutenean bezala,
gure isladaren gainetiko
aginduak emanaz,
adatsa baino gehiago
astintzen duten
haize boladak bezala
izan ohi diren
askotan,
norberaren eskuak **MOLDATZEN**
duen izkiriaturiko horrek,
ipar haizearen notak
gure aurka jarriaz,
norberaren eskua **MENDERATZEA**
lortzen dute.

Jainko-Jainkosek,
hitzak bezala
askotan,
gure irudimenaren muga eza
liluragarri —zitala—
moldeatzeaz gain,
damutasun malko trinkoez
gure izatea zulatzen dute
gogorki
zirrikitu handitako bizidunak
bihurtuaz,
zeinetatik
gaztaro oparo, indar
ezti eta
irudimen musikala
galtzen duten
larrosa hori petalozko
ezkutua
jantzi ezean.
Bihoakio berorri
Minerva,
eta jakin beza
bere adats azpiko
ametsik gabe
ene hizkiak
ez lirakekeela
izkiriatuak
izanen,
pentagramaren hitz-jario
musikala
lez.

EGO SUM QUI SUM

